

Sygn. akt I C 1403/15

Dnia 25 września 2019 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Płocku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący sędzia Radosław Jeznach

Protokolant Sebastian Różalski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2019 r. w Płocku

sprawy z powództwa POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. nakazuje ściągnąć od powoda POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 2 646,23 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści sześć złotych dwadzieścia trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

3. zasądza od powoda POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz pozwanego Powiatu (...) kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Radosław Jeznach

Sygn. akt I C 1403/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 maja 2015 r. powód POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Powiatu (...) kwoty 156 646,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 04 maja 2012 r. w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego zawarł z Samodzielnym Publicznym Zespołem Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. umowę nr (...), której przedmiotem były dostawy oleju napędowego grzewczego – umowa ze strony powoda została w całości wykonana, co zostało potwierdzone dwiema fakturami VAT wystawionymi przez dostawcę w okresie od maja 2012 r. do czerwca 2012 r. Wobec nieuregulowania należności powód wystąpił z roszczeniem na drogę postępowania sądowego – wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Płocku zasądził od (...) w G. na rzecz POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 108 649,03 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu; w oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy powód w dniu 18 września 2013 r. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gostyninie I. M.. Organ egzekucyjny pismem z dnia 22 stycznia 2014 r. poinformował wierzyciela o przekształceniu dłużnika w spółkę prawa handlowego pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., wzywając jednocześnie wierzyciela do przedłożenia tytułu wykonawczego uprawniającego do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko w/w

spółce. Po uzyskaniu tytułu wykonawczego w trybie art. 788 kpc wierzyciel wniósł o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako następcy prawnemu dłużnika – jednak w dniu 08 lipca 2014 r. organ egzekucyjny wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 146 Prawa upadłościowego i naprawczego, a następnie postanowieniem z dnia 07 sierpnia 2014 r. umorzył postępowanie wobec ogłoszenia upadłości następcy prawnego dłużnika. Powód podniósł, że po przeanalizowaniu procesu przekształcenia (...) w G. w spółkę prawa handlowego stwierdził, iż przekształcenie zrealizowane zostało z naruszeniem przepisów Ustawy o działalności leczniczej (Dz. U. z 2011 r., nr 112, poz. 654) i jako takie nie znajdowało uzasadnienia z punktu widzenia ekonomicznego, przy czym w świetle dokumentacji księgowej wyłącznym uzasadnieniem dla podjętego procesu przekształcenia było uchylenie się Powiatu (...) od obowiązku zaspokojenia zobowiązań przekształconego podmiotu leczniczego w trybie art. 60 Uodzl. Powód wskazał, że proces przekształcenia zainicjowany został uchwałą nr XL/201/2013 Rady Powiatu (...) z dnia 14 listopada 2013 r., na podstawie której Rada Powiatu wyraziła zgodę na przekształcenie (...) w G. w spółkę prawa handlowego, powierzając wykonanie uchwały Zarządowi Powiatu (...) – w oparciu o w/w uchwałę skierowano do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wnioski o rejestrację podmiotu w Rejestrze Przedsiębiorców KRS wskazując, iż spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) powstała w trybie przekształcenia (...) w G. na podstawie art. 70-82 Uodzl. Następnie postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy wykreślono (...) w G. z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej – w dniu 20 grudnia 2013 r. został zarejestrowany w Rejestrze Przedsiębiorców KRS następcą podmiotu przekształcanego. W dniu 30 grudnia 2013 r. Rada Powiatu (...) podjęła uchwałę nr XL/III/217/2013 w sprawie ustalenia wskaźnika zadłużenia i przejęcia zadłużenia (...) w G.; faktyczne przejęcie zobowiązań przez Powiat (...) nastąpiło jednak dopiero z dniem 13 lutego 2014 r., tj. dniem podjęcia przez Zarząd Powiatu (...) uchwały nr 426/2014 w sprawie przejęcia zobowiązań (...) w G.. Według powoda opisany przebieg procesu przekształcenia dokonany został z naruszeniem przepisów U. regulujących restrukturyzację publicznych zakładów opieki zdrowotnej, przy czym bezpośrednią konsekwencją niezachowania przewidzianej przez ustawodawcę systematyki przekształcenia było dokonanie przekształcenia pomimo braku podstaw uzasadniających taki proces. Zdaniem powoda przed przystąpieniem do sporządzenia aktu przekształcenia konieczne jest przeprowadzenie czynności przygotowawczych przewidzianych przez Uodzl, w szczególności ustalenie wskaźnika zadłużenia zakładu leczniczego podlegającego przekształceniu – ustalenie wskaźnika zadłużenia z praktycznego punktu widzenia nastąpić powinno jeszcze przed podjęciem decyzji o przekształceniu zakładu leczniczego, gdyż czynności polegająca na ustaleniu wskaźnika ma charakter rachunkowy i nie wiąże się z nią żadne nieodwracalne skutki, w szczególności konieczność kontynuowania procesu przekształcenia. Powód podkreślił, że od wartości wskaźnika zależy wartość zobowiązań zakładu, jakie w związku z przekształceniem przejmuje lub może przejąć podmiot tworzący : jeżeli wartość wskaźnika zadłużenia (...) przekształconego w spółkę wynosi powyżej 0,5, podmiot tworzący jest zobligowany przejąć zobowiązania (...) o wartości takiej kwoty, aby wskaźnik ten dla spółki przekształconej nie przekroczył 0,5 – regulacja taka miała na celu zapewnienie warunków powstania spółki kapitałowej, w których będzie ona mogła efektywnie i skutecznie podjąć działalność leczniczą; podmiot tworzący powinien nie tylko ustalić wskaźnik zadłużenia (...) zgodnie z art. 72 Uodzl, ale także wskaźnik zadłużenia dla spółki powstałej z przekształcenia (...) ustalany na dzień przekształcenia (art. 71 ust. 1 Uodzl), to znaczy na dzień wpisania spółki do rejestru przedsiębiorców; zdaniem powoda ustalenie wskaźnika zadłużenia powinno poprzedzać sporządzenie aktu przekształcenia. Powód wyraził stanowisko, iż przejęcie zobowiązań (...) winno mieć miejsce przed dniem przekształcenia, to jest przed dniem rejestracji spółki kapitałowej, przy czym decyzja w kwestii zakresu przejętych zobowiązań powinna zostać podjęta w oparciu o ustalony uprzednio wskaźnik zadłużenia – a zatem w praktyce brak jest innej możliwości wykonania obowiązku z art. 71 ust. 1 Uodzl aniżeli określenie przedmiot tworzący wskaźnika zadłużenia przed dniem przekształcenia (...). Wskazując na powyższe powód podniósł, że przekształcenie (...) w G. w Spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. zostało dokonane w sposób dowolny, sprzeczny z regulacjami ustawy o działalności leczniczej, skutkując tym samym spóźnionym, a przede wszystkim błędnym ustaleniem wskaźnika zadłużenia (...) na poziomie 0,46; w związku z powyższym jedynym realizowanym przez Powiat (...) celem przekształcenia publicznego zakładu opieki zdrowotnej było uchylenie się Powiatu (...) od obowiązku przejęcia zobowiązań zakładu, co zresztą wynika z treści wniosku o ogłoszenie upadłości. Powód wskazał, że przesłanki ogłoszenia upadłości istniały już w dniu zarejestrowania (...) Sp. z o.o. w rejestrze przedsiębiorców. Powiat (...) jako podmiot tworzący spółkę kapitałową już w dacie 30 grudnia 2013 r.,

tj. w dniu przekształcenia posiadał wiedzę w przedmiocie konieczności skierowania wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., a zatem zdaniem powoda bezspornie w świetle postanowień ustawy o działalności leczniczej winien w Uchwale nr 426/2014 z dnia 13 lutego 2014 r. przejąć taką wartość zobowiązań SPZOZ w G., która umożliwiłaby realne zaspokojenie roszczeń wierzycieli przekształconej Spółki, unikając tym samym konieczności ogłoszenia upadłości nowopowstałej Spółki. Wbrew powyższemu, Powiat (...) dokonał przekształcenia akceptując równolegle konieczność skierowania wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki przekształconej, tym samym co najmniej godząc się na możliwość pokrzywdzenia wierzycieli Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. i w przekonaniu powoda celowo zmierzając do ich pokrzywdzenia oraz ograniczenia odpowiedzialności Powiatu (...) z tytułu wymagalnych, nieuregulowanych zobowiązań SPZOZ w G.. Powód podkreślił, że wskaźnik zadłużenia ustala podmiot tworzący i tenże organ jest odpowiedzialny za jego prawidłowość. Uwzględniając nieprawidłowości występujące w procesie przekształcenia SPZOZ w G. w Spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., powód podniósł, iż uzasadnione wątpliwości budzi prawidłowość wskaźnika zadłużenia ustalonego przez Powiat (...) na podstawie uchwały nr XL/111/217/2013 Rady Powiatu (...) z dnia 30 grudnia 2013 roku w sprawie ustalenia wskaźnika zadłużenia i przejęcia zadłużenia SPZOZ w G.. Powód zasygnalizował wątpliwość co do możliwości realnego uzyskania zaspokojenia po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego (...) sp. z o.o. oraz wskazał na zawyżenie wartości majątku SPZOZ i wniesionej aportem nieruchomości – która ostatecznie została w dniu 23 lutego 2015 r. sprzedana na rzecz (...) Spółka ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w L. za kwotę 7 616 000 zł; pozwany winien liczyć się z obniżeniem realnej wartości rynkowej przedsiębiorstwa spółki wynikającego z niejako wymuszonej sprzedaży w ramach postępowania upadłościowego, w tym, ustalając wskaźnik zadłużenia, winien ująć w ramach zobowiązań tworzonej spółki także przysługujące koszty postępowania upadłościowego. Powód wskazał, że poniósł szkodę w postaci braku możliwości zaspokojenia przysługującego mu roszczenia z majątku upadłej spółki; według powoda gdyby Powiat (...) podjął decyzję w przedmiocie likwidacji SPZOZ w G. w trybie art. 60 ustawy o działalności leczniczej, pozwany byłby zobligowany do przejęcia w całości zobowiązań zlikwidowanego SPZOZ-u, w tym również wierzytelności przysługujących powodowi. Przekształcenie SPZOZ-u w spółkę prawa handlowego przy równoległym braku majątku nowo powstałej spółki pozwalającego na zaspokojenie w całości roszczeń wierzycieli skutkowało wykluczeniem możliwości dochodzenia roszczeń w stosunku do pozwanego, a to z uwagi na fakt, iż wyłączną drogą zaspokojenia wierzytelności pozostało postępowanie upadłościowe. Zdaniem powoda gdyby pozwany dokonał likwidacji SPZOZ-u w trybie art. 60 ustawy o działalności leczniczej, powód zostałby ostatecznie zaspokojony w całości przez Powiat (...) jako podmiot przejmujący zobowiązania po zlikwidowanym SPZOZ. Z uwagi na fakt niezakończenia na dzień wniesienia pozwu postępowania upadłościowego powód wskazał na zasadność zasądzenia odpowiedniej sumy według oceny sądu, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, na podstawie art. 322 kpc. Zdaniem powoda poniesiona szkoda pozostaje w normalnym związku przyczynowym z działaniami podjętymi przez pozwanego, przy czym działania pozwanego należy uznać za bezprawne i zawinione, jako stanowiące obiektywne złamanie określonych reguł postępowania, sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym rozumianym jako nakazy i zakazy wynikające nie tylko z normy prawnej, ale również z norm moralnych i obyczajowych, czyli zasad współżycia społecznego. Według powoda działania pozwanego polegające na dokonaniu przekształcenia SPZOZ w G. w sposób sprzeczny z postanowieniami ustawy o działalności leczniczej, w tym w szczególności kontynuowanie procesu przekształcenia pomimo wiedzy podmiotu tworzącego o braku perspektyw do prowadzenia działalności przez nowo utworzoną spółkę, a w końcu braku majątku pozwalającego na zaspokojenie roszczeń wierzycieli, należy uznać za bezprawne jako prowadzące do udaremnienia, a co najmniej uszczuplenia możliwości zaspokojenia wierzyciela i pozostające w sprzeczności z celem przewidzianej ustawie o działalności leczniczej instytucji przekształcenia. Odnośnie kwestii winy jako przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanego powód stwierdził, że pozwanemu można zarzucić co najmniej niedbalstwo – pozwany nie tylko dokonał przekształcenia z naruszeniem ustawowej procedury, ale przede wszystkim już w dacie przekształcenia miał świadomość, iż tworzona spółka nie ma możliwości dalszego prowadzenia działalności leczniczej wobec ziszczenia się przesłanek ogłoszenia upadłości, a w konsekwencji strona pozwana co najmniej godziła się z możliwością pozbawienia powoda możliwości zaspokojenia roszczeń. Powód podkreślił, że prezentowane dotychczas oficjalne stanowisko pozwanego w zakresie przyczyn podjęcia decyzji odnośnie przekształcenia oraz odrzucenia procedury likwidacji SPZOZ-u wynikające z dążenia do uchylecia się od obowiązku przejęcia przez stronę pozwaną zobowiązań czyni wysoce prawdopodobnym, iż działania pozwanego polegające na późniejszym określeniu wskaźnika zadłużenia miały charakter celowy. Pozwany ponosi również

wyłączną winę w zakresie błędnego ustalenia realnej wartości zbywczej przedsiębiorstwa spółki kapitałowej, która to wycena została dokonana z całkowitym pominięciem realiów ewentualnej wymuszonej sprzedaży, pomimo iż pozwany już w dacie ustalenia wskaźnika zadłużenia miał świadomość obowiązku zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości nowo powstałej spółki. Jako rażące uchybienie pozwanego określić należy zdaniem powoda także fakt, iż pomimo wiedzy strony pozwanej w kwestii konieczności ogłoszenia upadłości Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., pozwany nie podjął absolutnie żadnych działań zmierzających do zminimalizowania zakresu zobowiązań pozostających przy spółce, chociażby poprzez przejęcie w dacie 13 lutego 2014 r. (data podjęcia uchwały w sprawie przejęcia zobowiązań SPZOZ w G.) takiej ilości zobowiązań, których następcą prawnym pozostała spółka, które umożliwiłyby zaspokojenie w całości roszczeń wierzycieli z masy upadłości, ewentualnie przejęcie zobowiązań wykluczające konieczność skierowania wniosku o ogłoszenie upadłości. Podsumowując swoje stanowisko powód wskazał, że w jego ocenie ziściły się wszelkie przesłanki odpowiedzialności z art. 416 kc, zaś żądanie pozwu jest w pełni zasadne i zasługuje na uwzględnienie. Na wartość przedmiotu sporu składają się następujące należności : kwota należności głównej 108 649,03 zł, odsetki ustawowe liczone od kwoty 57 046,29 zł od dnia 05 czerwca 2012 r. do dnia kierowania pozwu), odsetki ustawowe liczone od kwoty 51 602,74 zł od dnia 26 lipca 2012 r. do dnia kierowania pozwu, kwota 5 433,00 zł tytułem kosztów procesu przyznanych wyrokiem i kwota 3 617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przyznanych wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt I C 2227/12.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 lipca 2015 r. pozwany Powiat (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany oświadczył, że nie kwestionuje okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie ani dokumentacji, na którą powód powołał się uzasadniając roszczenie – podniósł jednocześnie, że działania związane przekształceniem zakładu opieki zdrowotnej w spółkę prawa handlowego nie miały charakteru bezprawnego i były podejmowane w oparciu o obowiązujące przepisy oraz analizy ekonomiczne i finansowe, które zostały zlecone wyspecjalizowanemu podmiotowi. Pozwany wskazał, że składając wniosek o ogłoszenie upadłości zakładał zbycie udziałów przez Powiat (...) na rzecz oferenta, który ostatecznie wycofał się z wcześniejszych uzgodnień. Pozwany podkreślił, że sam proces przekształcenia był przedmiotem badania przez Najwyższą Izbę Kontroli – odstąpiono od sformułowania wniosków pokontrolnych.

W piśmie procesowym z dnia 08 września 2015 r. powód podtrzymał stanowisko prezentowane w pozwie; w szczególności zakwestionował pogląd, jakoby weryfikacja wskaźnika zadłużenia możliwa była wyłącznie w trybie postępowania administracyjnego – powód podtrzymał stanowisko co do rzetelności i prawidłowości wyliczeń przyjętych za podstawę określenia wskaźnika zadłużenia, na których to twierdzeniach powód opiera swoje roszczenie odszkodowawcze; według powoda wskaźnik został zaniżony, o czym świadczy także fakt, iż już w dacie zarejestrowania (...) Sp. z o.o. istniały przesłanki ogłoszenia upadłości powstałej spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W latach 2011-12 Powiat (...) podejmował działania restrukturyzacyjne, których celem była poprawa sytuacji finansowej (...) Publicznego Zespołu Zakładów (...) w G. w związku z negatywną oceną przez NIK działań podejmowanych przez Powiat w zakresie nadzoru nad działalnością (...) w latach 2008-10; działania te okazały się nieskuteczne – zlecono wyspecjalizowanej firmie doradczej opracowanie koncepcji przekształceń (...) w G., zbadanie i przedstawienie skutków dla budżetu wdrożenia opracowanych koncepcji przekształceń, bądź utworzenia nowych podmiotów udzielających świadczeń zdrowotnych, opracowanie planu finansowego dla przekształconego bądź dla tworzonych podmiotów, sporządzenie i załączenie projekcji finansowej do przygotowanych analiz : rekomendowano przekształcenie (...) w trybie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej w spółkę kapitałową, a następnie postawienie spółki w stan upadłości (wystąpienie pokontrolne k. 204-208, analiza wariantów dalszej formuły funkcjonowania SPZOZ w G. k. 214-237).

W lutym 2012 r. na zlecenie Powiatu (...) sporządzony został operat szacunkowy dotyczący nieruchomości położonej w G., zabudowanej budynkami i infrastrukturą (...) w G. – wartość nieruchomości oszacowano na kwotę 17 213 303 zł; wartość nieruchomości potwierdzona została przez rzeczoznawcę w dniu 29 października 2013 r. (wyciąg z operatu

szacunkowego k. 211-212, operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego R. K. (1) k. 785-839, potwierdzenie aktualności operatu k. 213, 784).

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w Płocku zasądził od pozwanego (...) Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. na rzecz powoda POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 108 649,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu (wyrok k. 39); prawomocnemu wyrokowi nadano klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 r. (postanowienie k. 40, 41). Na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego wierzyciel złożył datowany na dzień 18 września 2013 r. wniosek o wszczęcie egzekucji (wniosek k. 42-44) – postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gostyninie I. M. w sprawie sygn. akt (...).

Uchwałą nr XL/201/2013 z dnia 14 listopada 2013 r. Rada Powiatu (...) wyraziła zgodę na przekształcenie Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej G. w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, powierzając wykonanie uchwały Zarządowi Powiatu (...) (uchwała k. 45).

W dniu 18 listopada 2013 r. sporządzony został w formie aktu notarialnego rep. A (...) akt przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w G. w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. -

Powiat (...) jako jedyny wspólnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. tytułem pokrycia kapitału zakładowego przekształconej Spółki wniósł do niej aport w postaci nieruchomości położonej w G., składającej się z działek gruntu o numerach 389/25 oraz 389/39, dla których Sąd Rejonowy w Gostyninie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...) (obecnie: KW (...)). Aktem notarialnym z dnia 18 listopada 2013 roku (repertorium A nr 2687/2013) Powiat (...) przekazał na własność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. w/w nieruchomość wskazując, iż jej wartość rynkowa wynosi 17 213 303,00 zł

W dniu 19 listopada 2013 r. do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie XIV Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wpłynął wniosek o zarejestrowanie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (kopia wniosku k. 62-80); wpisu dokonano w dniu 20 grudnia 2013 r., jedynym wspólnikiem był Powiat (...).

Uchwałą nr XLIII/217/2013 z dnia 30 grudnia 2013 r. Rada Powiatu (...) ustaliła wskaźnik zadłużenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w G. w wysokości 0,46 – w uchwale wskazano, że Powiat (...) przejmuje zobowiązania Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w G. do kwoty 19 408 937,42 zł (uchwała k. 81); w Spółce pozostały zobowiązania w wysokości 12 730 718 zł, przy czym aportem do majątku Spółki (...) przekazał nieruchomość o wartości ustalonej przez rzeczoznawcę na kwotę 17 213 303 zł; w uzasadnieniu uchwały wskazano, że wskaźnik zadłużenia ustalono według stanu na dzień 18 listopada 2013 r.

We wniosku z dnia 13 stycznia 2014 r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Płocku (...) Spółka z o.o. wniósł o ogłoszenie swojej upadłości z możliwością zawarcia układu (wniosek k. 83-95). We wniosku wskazano, iż Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w G. od lat osiągał ujemny wynik finansowy, a Powiat (...) jako jego podmiot tworzący, ze względów społecznych, decydował się na pokrywanie strat – z uwagi na zakres zobowiązań Powiat zmuszony został do wyboru jednej z dwóch opcji : likwidacji albo komercjalizacji SPZOZ w G.; wybór likwidacji zakładu opieki zdrowotnej nie wchodził w grę ze względów społecznych oraz wobec konsekwencji związanych z przejęciem całości zobowiązań finansowych przez podmiot tworzący – gdy roczny budżet Powiatu (...) był mniejszy niż wszystkie długi SPZOZ.

Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt I Co 38/14 Sąd Okręgowy w Płocku uwzględnił wniosek wierzyciela POL- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i prawomocnemu wyrokowi z dnia 10 kwietnia 2013 r. nadał klauzulę wykonalności przeciwko (...) Sp. z o.o., na którego przeszły obowiązki dłużnika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w G.; wniosek przez wierzyciela złożony został w związku z przekształceniem dłużnika w spółkę handlową (k. 46-52).

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie sygn. akt V GU 2/14 ogłosił (...) Sp. z o.o. w G. – postanowienie uprawomocniło się w dniu 21 lipca 2014 r. (postanowienie k. 60-61).

Postanowieniem z dnia 08 lipca 2014 r. postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko (...) Spółka z o.o. zostało zawieszona na podstawie art. 146 Prawa upadłościowego i naprawczego w związku z ogłoszeniem upadłości dłużnika (postanowienie k. 56-57), a następnie umorzona postanowieniem z dnia 07 sierpnia 2014 r. (postanowienie k. 58-59).

W toku postępowania upadłościowego sporządzona została lista wierzytelności, na której uwzględniono uznaną przez upadłego wierzytelność POL- (...) Sp. z o.o. w S. do kwoty 146 087,48 zł (k. 96-137, k. 104, zaktualizowana lista wierzytelności k. 927-1020).

Działania Powiatu (...) związane z procesem przekształcenia SPZOZ w G. w spółkę prawa handlowego oraz postawieniem utworzonej spółki kapitałowej w stan upadłości były przedmiotem kontroli ze strony Najwyższej Izby Kontroli przeprowadzonej w okresie od lipca do listopada 2014 r.; odstąpiono od formułowania uwag i wniosków pokontrolnych (k. 203-208).

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt V GU 4/14 Sąd Rejonowy w Płocku V Wydział Gospodarczy stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w związku z likwidacją majątku upadłego i wykonaniem ostatecznego planu podziału a także złożeniem ostatecznego sprawozdania przez syndyka (k. 925-926); na rzecz wierzyciela POL- (...) Sp. z o.o. w IV kategorii zaspokojenia zgodnie z ostatecznym planem podziału funduszy masy upadłości (...) Sp. z o.o. nie przypadły żadne środki (k. 1023-1037). Wchodząca w skład masy upadłości nieruchomości w G. została sprzedana za kwotę 7 616 000 zł – która przeznaczona została w całości na pokrycie należności wierzycieli hipotecznych.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy niniejszej i opinii biegłych : z zakresu księgowości R. K. (2) (k. 462-468, 760-764, opinii ustna k. 847, k. 907-909, opinia ustna k. 1044) oraz z zakresu szacowania nieruchomości M. K. (k. 517-599, 858-873).

Biegła z zakresu księgowości w pierwszej opinii pisemnej stwierdzając, iż nie przedstawiono sprawozdania finansowego na dzień 18 listopada 2013 r., w oparciu o wartość przychodów z rachunku zysków i strat, potwierdziła wysokość uzyskanego wskaźnika zadłużenia na poziomie 0,46. Biegła z zakresu szacowania nieruchomości oszacowała wartość nieruchomości w G. na kwotę 11 990 000 zł przy podejściu dochodowym. Ustalenia wynikające z operatu szacunkowego były kwestionowane przez stronę pozwaną w związku z przyjętą metodologią szacowania wartości nieruchomości. Przy uwzględnieniu tak oszacowanej wartości nieruchomości w G. wskaźnik zadłużenia wyliczony przez biegłą z zakresu księgowości wynosił 1,17. Biegła z zakresu szacowania nieruchomości oszacowała wartość nieruchomości w G. na kwotę 12 291 000 zł przy podejściu porównawczym.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jako bezzasadne należało oddalić w całości.

Jako podstawę roszczeń w stosunku do pozwanego wskazano jednoznacznie reżim odpowiedzialności deliktowej – twierdzenia strony powodowej dotyczyły wyrządzenia przez pozwanego szkody majątkowej wskutek podjętych przez niego działań mających charakter czynu niedozwolonego; powód jako podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego wskazał art. 416 kc.

Zgodnie z art. 416 kc osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu. Za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa (art. 417 § 1 kc). Na wstępie przesądzić należy, iż powód w sposób prawidłowy wskazał podstawę prawną formułowanego roszczenia – w szczególności taką podstawą nie jest art. 417 § 1 kc, przewidujący odpowiedzialność Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego za działania i zaniechania pozostające w

sferze wykonywania władzy publicznej o charakterze imperium, czyli „władczym” względem innych podmiotów prawa w ramach prawa publicznego. Okoliczności stanowiące podstawę faktyczną formułowanego w sprawie niniejszej roszczenia wskazując zdaniem Sądu jednoznacznie, że kwestionowane przez powoda czynności należały do szeroko pojętego zarządu mieniem – pozwana jednostka samorządu terytorialnego występuje tutaj w zasadzie na równej płaszczyźnie z innymi podmiotami, a jej działania poddane być muszą regulacjom prawa prywatnego. Naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym przy dokonywaniu czynności z zakresu dominium podlega ogólnej regulacji kodeksu cywilnego poświęconej deliktom, a odpowiedzialność Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego niczym nie różni się w tym obszarze od odpowiedzialności innych podmiotów; stosuje się tu zatem art. 416 kc (zob. np. G. Bieniek [w:] J. Gudowski i in., Kodeks..., t. 3, Zobowiązania. Część ogólna, 2018, kom. do art. 417, nb 16 i n.; A. Olejniczak [w:] Kodeks cywilny..., t. 3, Część szczególna, red. A. Kidyba, 2014, kom. do art. 417, nb 5 i n.).

Zgodnie z art. 69 Ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r., poz. 2190) przekształcenie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w spółkę kapitałową odbywa się na zasadach określonych w art. 70-82 Uodzl. Podmiot tworzący, na podstawie przychodów ze sprawozdania finansowego za ostatni rok obrotowy oraz danych o zobowiązaniach i inwestycjach krótkoterminowych według stanu na dzień poprzedzający dzień złożenia wniosku o wpisanie spółki kapitałowej do rejestru przedsiębiorców, ustala wskaźnik zadłużenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej (art. 70 Uodzl) – wskaźnik zadłużenia ustala się jako relację sumy zobowiązań długoterminowych i krótkoterminowych, pomniejszonych o inwestycje krótkoterminowe samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej do sumy jego przychodów (art. 71 Uodzl). Jeżeli wartość wskaźnika zadłużenia ustalona zgodnie wynosi :

1) powyżej 0,5 - podmiot tworzący, przed dniem przekształcenia, przejmuje zobowiązania samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej o takiej wartości, aby wskaźnik zadłużenia wyniósł nie więcej niż 0,5;

2) 0,5 lub mniej - podmiot tworzący może, przed dniem przekształcenia, przejąć zobowiązania samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej (art. 72 Uodzl). Organem dokonującym przekształcenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w spółkę kapitałową jest między innymi organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego - w przypadku samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest jednostka samorządu terytorialnego (art. 75 Uodzl). Zgodnie z art. 77 Uodzl organ dokonujący przekształcenia sporządza akt przekształcenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w spółkę; niezwłocznie po sporządzeniu aktu przekształcenia zarząd spółki kapitałowej składa wniosek o wpisanie spółki do rejestru przedsiębiorców (art. 79 ust. 2 Uodzl). Zgodnie z art. 80 ust. 1 Uodzl dniem przekształcenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w spółkę, jest dzień wpisania tej spółki do rejestru przedsiębiorców; co do zasady spółka kapitałowa z dniem przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem był samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej (art. 80 ust. 4 Uodzl). Podmiot tworzący dokonuje na dzień poprzedzający dzień przekształcenia jednorazowego określenia wartości rynkowej nieruchomości znajdujących się w tym dniu w posiadaniu samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, jeżeli nieruchomości te są przekazywane na własność spółce; określenia wartości rynkowej nieruchomości dokonuje rzeczoznawca majątkowy na zasadach i w sposób określony w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami; bilans zamknięcia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej staje się bilansem otwarcia spółki (art. 82 Uodzl).

Podstawowymi przesłankami odpowiedzialności deliktowej, tożsamymi dla dyspozycji art. 415 kc i art. 416 kc, są : szkoda (rozumiana w szczególności jako uszczerbek majątkowy), zawinienie, bezprawne działanie sprawcy oraz związek przyczynowy pomiędzy tym działaniem a uszczerbkiem w dobrach osoby poszkodowanej. W sprawie niniejszej w kontekście stanowisk procesowych i twierdzeń stron skupić należy się na kwestii winy oraz bezprawności – oczywistym bowiem pozostaje, iż powód doznał szkody majątkowej przejawiającej się w niezyskaniu należności stwierdzonej tytułem wykonawczym; hipotetyczne założenie wystąpienia przesłanek bezprawności i zawinienia pozwala również na ustalenie istnienia związku przyczynowego pomiędzy działaniami pozwanego a doznaną szkodą majątkową. Jak wskazuje się w doktrynie przesłanką badania winy organu osoby prawnej jest ustalenie bezprawności działania lub zaniechania tej osoby; pojęcie winy jest na gruncie art. 416 kc jak w art. 415 kc, przy czym jedyną istotną różnicą jest koncepcja tzw. winy anonimowej – co sprowadza się do poglądu, że przypisanie osobie prawnej

odpowiedzialności deliktowej powinno nastąpić także wtedy, gdy możliwe jest ustalenie, iż któryś z członków organów tej osoby musiał zachować się w sposób zawiniony, lecz nie da się ustalić konkretnej osoby winnej; koncepcja ta oddala stosowanie art. 416 kc od zasady winy, a przybliża je do zasady bezprawności (por. np. Z. Banaszczyk [w:] Kodeks cywilny, t. 1, red. K. Pietrzykowski, 2018, kom. do art. 416, nb 4 i n.; Kodeks cywilny..., t. 3a, red. K. Osajda, 2017, kom. do art. 416, nb 4). Kwestia zawinienia w sposób bezpośredni odnosi się do określonej woli danego działania oraz świadomości (czy też możliwości uzyskania świadomości), że dane działanie ma charakter bezprawny i prowadzi do negatywnych skutków w sferze prawnej (majątkowej, bądź związanej z innego rodzaju chronionymi dobrami) innego podmiotu. W sprawie niniejszej działania Powiatu (...) w sposób bezsporny były świadomie nakierowane uniknięcie sytuacji, w której Powiat będzie zobowiązany do splacenia w całości zobowiązań zakładu opieki zdrowotnej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu dalszego funkcjonowania powszechnej opieki medycznej na terenie powiatu. W istocie zatem spór w sprawie niniejszej ogniskuje się wokół zagadnienia ewentualnej bezprawności działań Powiatu (...) w związku z procesem przekształcenia samodzielnego zakładu opieki zdrowotnej w spółkę prawa handlowego, a następnie zainicjowania postępowania upadłościowego utworzonej spółki. Strona powodowa konsekwentnie i stanowczo twierdziła, iż bezprawne działanie pozwanego skutkujące jego odpowiedzialnością deliktową nie polegało na naruszeniu określonej normy prawnej, a przejawiało się w naruszeniu ogólnej zasady zakazu szkodenia innym uczestnikom obrotu prawnego, naruszeniu obowiązku respektowania zasad współżycia społecznego i moralności; bez wątpienia pozwany, czy też osoby fizyczne wchodzące w skład jego organów, nie dopuścił się naruszenia norm prawnokarnych.

Przesłanka bezprawności w sposób wyraźny łączy się z pojęciem „czynu zabronionego” – chodzi zatem o działanie niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego. Zgodnie z dorobkiem doktryny i orzecznictwa bezprawność jako przedmiotowa cecha czynu sprawcy, ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym, przy czym pojęcie porządku prawnego obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, lecz także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, określanych jako „zasady współżycia społecznego” lub „dobre obyczaje”. Tak rozumiane pojęcie bezprawności na gruncie prawa cywilnego jest szersze od użytego w art. 77 ust. 1 Konstytucji RP sformułowania „niezgodne z prawem” („każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej”). Bezprawność jest kategorią obiektywną, pozwalającą na dokonanie oceny, czy czyn sprawcy był zgodny, czy niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego, przy czym źródła tych zasad wynikają z norm powszechnie obowiązujących jako reguł postępowania wyznaczonych przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego (w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego) oraz nakazów i zakazów wynikających z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje) (por. komentarz do art. 415 kc G. Bieniek w Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania. Część ogólna pod red. J. Gudowskiego WP 2018). Zwrócić należy uwagę, iż nie każde naruszenie porządku prawnego oznacza bezprawność – w szczególności na przykład niewykonanie zobowiązania, niezależnie od przyczyn tego ewidentnego naruszenia porządku prawnego, nie stanowi działania bezprawnego rodzącego odpowiedzialność deliktową w miejsce odpowiedzialności kontraktowej – Sąd Najwyższy w wyroku z 13 lutego 2004 r. (IV CK 40/03, LEX nr 151636) wskazał, że przesłanką odpowiedzialności na podstawie art. 415 kc jest przede wszystkim bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, rozumiana jako naruszenie przepisów prawa lub zasad współżycia społecznego, przy czym chodzi o naruszenie norm powszechnie obowiązujących jako reguł postępowania wyznaczonych przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego wydanych przez konstytucyjne organy państwa uprawnione do tworzenia norm powszechnie obowiązujących, którymi nie są postanowienia umów łączących strony stosunku cywilnoprawnego. Z kolei z wyroku Sądu Najwyższego z 07 maja 2008 r. (II CSK 4/08, LEX nr 424363), wynika, że można przypisać winę sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego – brak przekonujących ustaleń co do bezprawnego charakteru działania określonej osoby eliminuje w ogóle możliwość rozważania odpowiedzialności tej osoby, przynajmniej w świetle przepisów o odpowiedzialności deliktowej (por. wyrok SN z dnia 15 marca 2007 r., II CSK 528/06, LEX nr 305695). Wskazując na powyższe stwierdzić należy, iż działania potencjalnego sprawcy szkody zmierzające do uchylenia się od odpowiedzialności majątkowej, nie mogą być automatycznie kwalifikowane jako bezprawne; w szczególności za bezprawne nie mogą w ocenie Sądu uznane działania realizowane w oparciu o obowiązujące normy prawne – innymi słowy mówiąc, nie może

być co do zasady bezprawnym działaniem podejmowane na podstawie przepisów prawnych, a więc stricte w ramach obowiązującego porządku prawnego. Skoro istnieją prawnie przewidziane procedury, których zastosowanie może skutkować osiągnięciem określonej korzyści, czy uniknięciem odpowiedzialności majątkowej, to ich przeprowadzenie nie może ocenione być jako działanie bezprawne. W sprawie niniejszej pozwany skorzystał z uregulowań prawnych pozwalających na przekształcenie zakładu opieki zdrowotnej oraz zlikwidowanie tak utworzonego podmiotu w trybie upadłości, osiągając skutek w postaci uniknięcia odpowiedzialności za długi innego podmiotu – stwierdzić należy zatem, iż w tej sytuacji bezprawność ma charakter subiektywny, to jest istniejący jedynie z punktu widzenia wierzyciela. Podzielenie stanowiska powoda co do odpowiedzialności pozwanego według reżimu deliktowego stworzyłoby precedens pozwalający na faktyczne unicestwienie skutków procesu przekształceniowego poprzez umożliwienie wszystkim niezaspokojonym wierzycielom zadłużonego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej uzyskania zaspokojenia ze środków publicznych – gdy nie zostały podważone w trybie administracyjnym określone działania i akty jednostki samorządu terytorialnego.

Kwestia bezprawności zaniechania określonych działań w kontekście „oddłużania” zakładów opieki zdrowotnej była przedmiotem uwagi orzecznictwa na gruncie Ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.). W wyroku z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie sygn. akt II CK 600/04 (LEX nr 151658) Sąd Najwyższy stwierdził, że organ założycielski działania przewidziane w art. 60 ust. 3 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej powinien podjąć „bez zbędnej zwłoki” jako czynności zmierzających do usunięcia zagrożeń w zakresie funkcjonowania zakładów leczniczych - zaniechanie tego obowiązku ze strony organu założycielskiego może być ocenione jako bezprawne, a tym samym uzasadniać odpowiedzialność tego organu za wynikłe stąd szkody; podkreślono, iż w realiach gospodarczych (zadłużenie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej) i prawnych (posiadanie przez samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej osobowości prawnej) zmiana formy działalności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej lub jego likwidacja powinna mieć charakter wyjątkowy, co w konsekwencji oznaczać musi, że w nader wyjątkowych wypadkach zaniechaniu przez organ założycielski działań przewidzianych w ustawie można przypisać cechę bezprawności. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2003 r. (III CK 134/02, OSNC 2004/12/200, OSP 2005/4/55, Biul.SN 2004/3/9) z kolei wskazano, że Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za zobowiązania samodzielnego zakładu opieki zdrowotnej, jeżeli organ założycielski - wojewoda, wiedząc o niedoborze środków finansowych niezbędnych dla utrzymania sprawności utworzonego zakładu, nie podjął stosownych działań przewidzianych ustawą z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej – przy czym w krytycznej głosie do wyroku M. N. stanowczo nie zgodził się z przyjętą przez SN podstawą odpowiedzialności deliktowej, negując w ogóle wystąpienie przesłanki bezprawności. Prezentowane poglądy orzecznictwa i doktryny dotyczą oczywiście odmiennego stanu prawnego, a także zaniechania działań ze strony organu założycielskiego – pokazują wszak pewne założenie, zgodnie z którym przypisanie odpowiedzialności za zobowiązania innego podmiotu według reżimu deliktowego przy braku naruszenia przepisów ustawowych – o ile w ogóle jest możliwe, to powinno mieć miejsce w zupełnie wyjątkowych wypadkach.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących sposobu przeprowadzenia procedury przekształceniowej w kontekście chwili ustalenia wskaźnika zadłużenia stwierdzić należy, iż przedstawiony przez powoda sposób postępowania ma rzeczywiście pewien wymiar modelowy – nie znaczy to jednak, iż odstępianie od tego modelu, przy zachowaniu wszystkich ustawowych wymogów formalnych, wiąże się z sankcją nieważności przekształcenia, czy też powstaniem źródła odpowiedzialności podmiotu dokonującego przekształcenia. Nawet skorygowanie wskaźnika zadłużenia nie musiałoby skutkować odstępianiem od decyzji przekształceniowej; przekroczenie poziomu zadłużenia 0,5 także nie pozwoliłoby na ustalenie, w jakim zakresie pozwany jest zobowiązany do przejęcia długu zakładu opieki zdrowotnej wobec konkretnego wierzyciela – oczywiście niedopuszczalne byłoby w takiej sytuacji poprzestanie na odwołaniu się do dyspozycji art. 322 kpc. Istotnie, przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje na rozbieżności w szacunkach dotyczących wartości nieruchomości wniesionej przez Powiat (...) aportem do spółki (...) – jednak nie udowodniono konkretnym osobom zamiaru zaniżenia wartości nieruchomości, bądź wiedzy o nierzetelności operatu szacunkowego sporządzonego przez licencjonowanego rzeczoznawcę; podkreślić również należy, że wyniki operatów szacunkowych sporządzanych przez różnych rzeczoznawców mogą być wyraźnie rozbieżne (w szczególności w przypadku wyceniania nieruchomości „niestandardowych”, co do których zachodzą techniczne problemy ze

znalezieniem do porównania nieruchomości podobnych) albowiem wartość nieruchomości ustalana jest jedynie w przybliżeniu – ponadto przepisy ustawowe nakazujące posłużenie się operatem szacunkowym w żaden sposób nie nakazują przy szacowaniu nieruchomości w procedurze przekształceniowej czynienia poprawki odnoszącej się do wymuszonego charakteru transakcji sprzedaży w trybie postępowania upadłościowego.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu rozstrzygając zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik na podstawie art. 98 kpc – na rzecz reprezentowanego przez pełnomocnika pozwanego zasądzono zatem należne koszty zastępstwa procesowego w oparciu o § 6 pkt 6) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Od powoda nakazano ściągnięcie nieuiszczonych kosztów sądowych na podstawie art. 113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 785) w zw. z art. 98 kpc, z uwzględnieniem kwot uiszczonych zaliczek.

SSO Radosław Jeznach

Zarządzenie : odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.